

Samlet oversikt over alle SOP-artikler om Ernst Vollbehr

Tabellen under er innholdsfortegnelse i dette dokumentet som tar med alle artikler vi har hatt i Samling Om Postkortet siden vi startet opp i 1984 – uavhengig om artiklene omtaler de seriene vi har laget registreringslister for eller ikke. Artiklene er ikke oppdatert, selv om vi har fått ny kunnskap underveis. Endringene vil kunne leses ut av registreringsoversiktene.

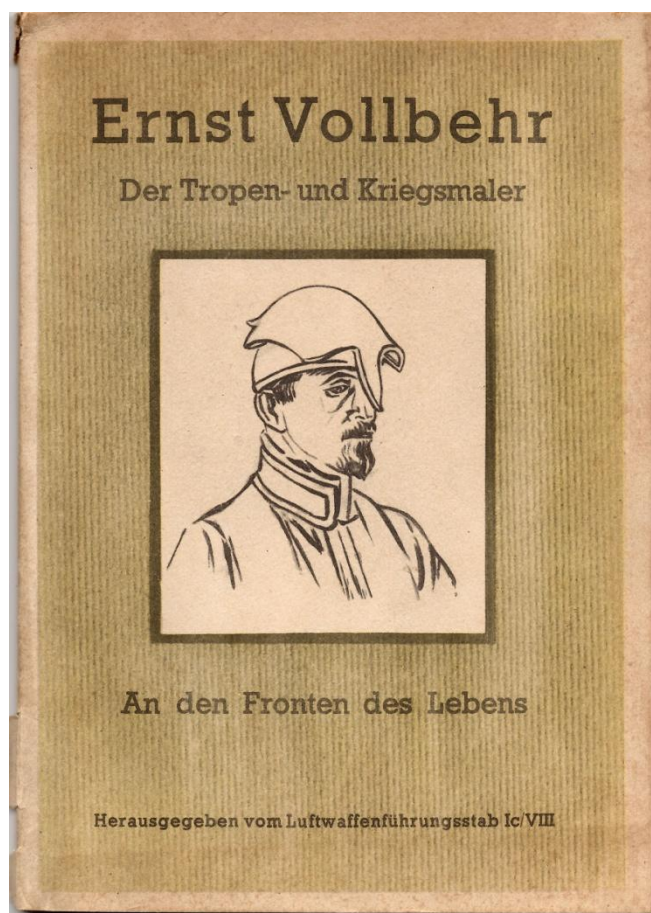
SOP #	Artikkel	Forfatter	Side
82	Ernst Vollbehr og propagandakortene fra Nordfronten i WW2	Christopher John Harris	2
84	Ernst Vollbehr – kommentar	Christopher John Harris	11

Ernst Vollbehr og propagandakortene fra Nordfronten i WW2

Av Christopher John Harris

Det er flere tyske malere som var i Norge under krigen, og noen av deres malerier ble trykt som postkort. Av disse er kortene til Ernst Vollbehr mest kjent og ettertraktet. Han ble ofte kalt Hitlers favorittmaler og av den grunn har det ikke alltid vært mulig å selge og kjøpe hans kunst i Tyskland. Men han var en mangesidig mann og maler. I 2017 ble det publisert en «monografi» med navnet «*Ernst Vollbehr. Maler zwischen Hölle und Paradis*». Mellom to permer ble det trykt 862 sider med typisk tysk grundighet. Enhver skribent som skal begynne på en kort artikkel om mannen kan fort miste skrivehysterien. Vi kan bare vise til boken av Konrad Schubert for de som virkelig ønsker å sette seg inn i det ekstraordinære livet til denne maler som levde mellom 1876 og 1960. Her skal vi si litt om livet hans og postkortene som ble laget av noen av maleriene.

T.h. Forside av boken om Ernst Vollbehr, "Der Tropen- und Kriegsmaler" med undertittel "An den Fronten des Lebens", dvs "I livets frontlinjer". Utgitt av Schwarzhäupter-Verlag, 1943 - 80 sider

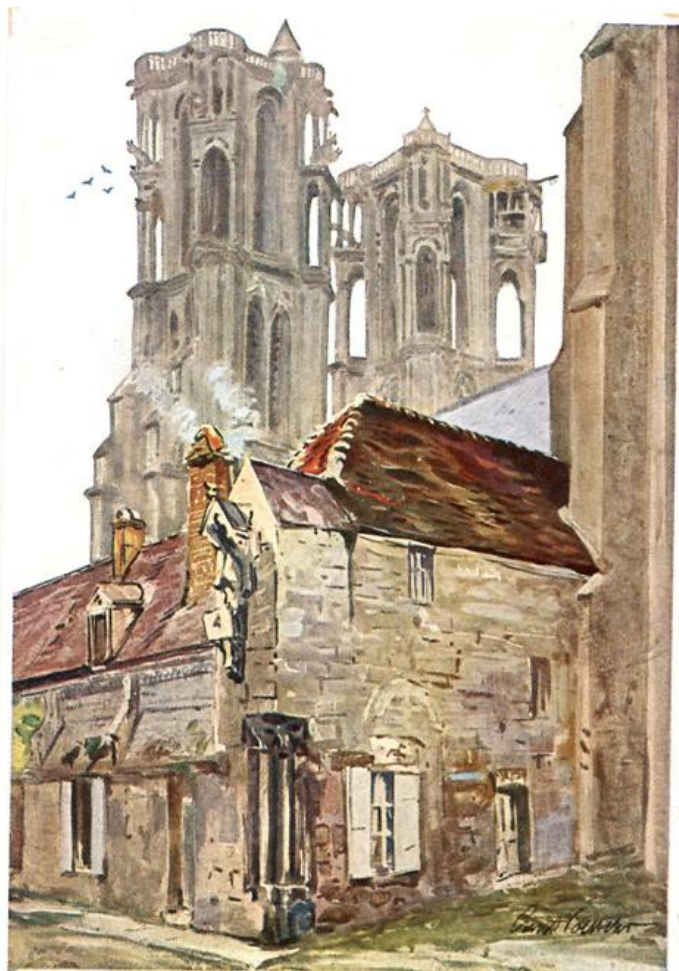
Ernst Vollbehr ble født i Kiel 25. mars 1876. Han var det femte barn av seks i en kjent gammel kjøpmannsfamilie i Kiel. Kiel var en gammel krigshavn der gutten kunne se skip av alle typer – skip som vekket en interesse for reise og eventyr. Før reisene fikk den unge Ernst anledning til å dyrke et kunstnerisk talent da han som 16-åring ble en slags lærling i hoffteateret i Schwerin under vingene til Professor Hermann Willbrandt. Han lærte å male kulissene til store operaer og teatre, og det må ha vært her han lærte å bruke en rik palett av farger. Hvis det er noe som karakteriserer maleriene og postkortene til Vollbehr er det fargene. Tema kunne til tider være dystert, men fargene var aldri dunkle eller mørke.

T.v. Bild 2. Blick über den inselreichen, in Sonne getauchten Oslo-Fjord

Vollbehr fikk en allsidig kunstutdanning som inkluderte restaurering av malerier og fresker i kirker i Wismar. Her fikk han venner for livet blant andre unge malere. Ernst fortsatte med kunststudier i Berlin, Dresden og Roma. Han til og med prøvde seg på billedvev inspirert av norsk vevkunst. Maleriene ble

utstilt flere steder og Vollbehr fikk anledning til å reise til sydligere strøk der han laget skisser til nye malerier. Vi er fortsatt før første verdenskrigen og maleren var allerede en bereist kunstner som fikk flere malerier trykt i et begrenset opplag som solgte godt. Reisene var ikke bare i sydlige Europa, i middelhavslandene, men han fikk god hjelp og kontakt med noen av de store tyske rederier slik at han kunne reise bl.a. til Brasil og snart til de tyske kolonier i Afrika. Hans

ERNST VOLLBEHR

KATHEDRALE VON LAON

reiseskildringer med svart/hvitt-illustrasjoner solgte i mer enn 30.000 eksemplarer, og dette var bare den første av en serie bøker som ble publisert med hans tegninger og malerier i årene fremover. Hans kunst var forståelig for mange og når illustrasjonene var i farge er det lett å forstå at hans kunst var gode salgsobjekter. Han malte både landskap og portretter, og det er lett å se å skjønne at flere av utstillingene han hadde i Tyskland vekket stor interesse blant etnografer. Han malte i koloniene og ble kjent som kolonimaler, men vi får aldri se konsentrasjonsleirer og baksiden av livet i koloniene. Flere av hans malerier fra Afrika spesielt ble utgitt som postkort i flotte farger. Vi husker at Tyskland hadde de beste trykkeriene på denne tiden, og kortene er flotte samleobjekter.

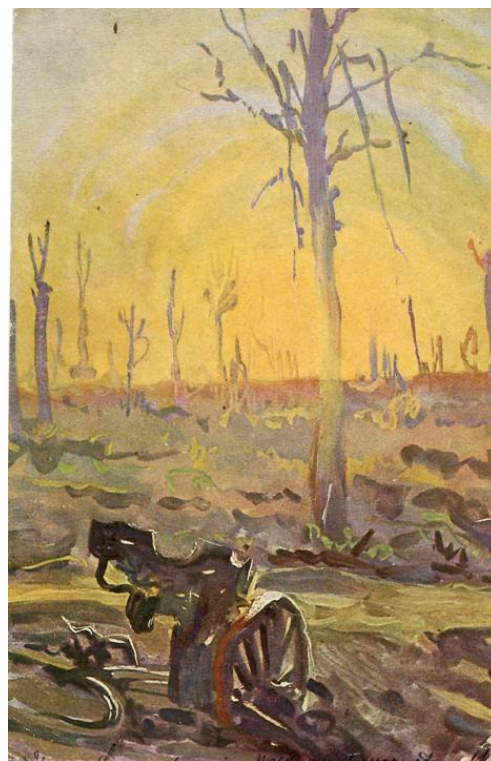
Første verdenskrigen

Vollbehr var ikke frisk nok til å delta som soldat i krigen så han bidro i tjeneste som en krigsmaler, og det ble publisert to bøker med bilder som han malt under krigen. Han malte flere steder i Frankrike i 1914 og et av hans mest kjente malerier ble utgitt som postkort, «Kathedrale von Laon», se t.v. Han malte dette 26.10.1914. Et annet «Wald von Avoncou

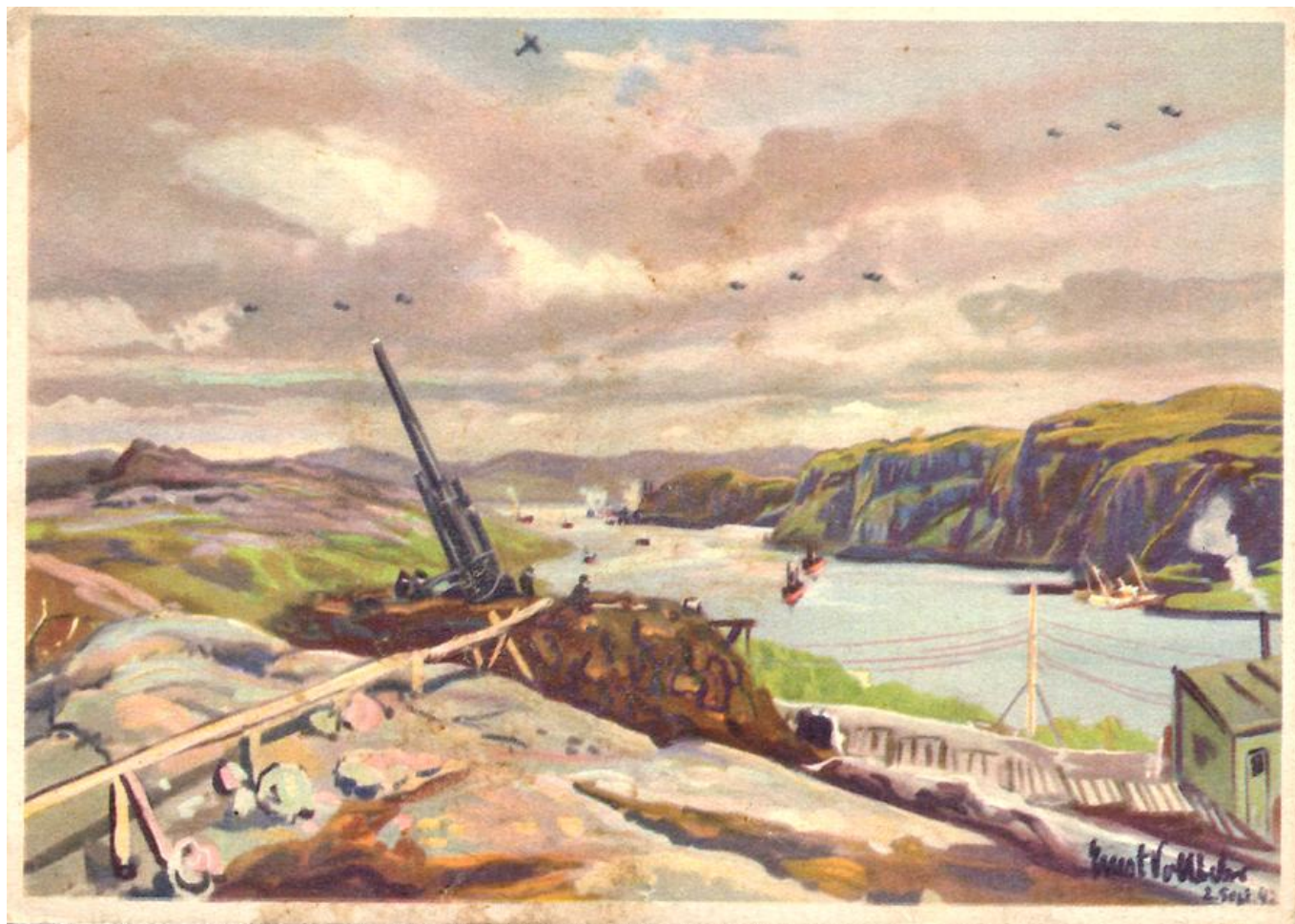
rt bei Sonnenaufgang» er det nærmeste vi kommer til de dystre slagmarkene. Vollbehr fikk audiens hos Keiser Wilhelm som godkjente hans malerier og ba han dokumentere Vestfronten. I 1916 fikk Vollbehr den unike erfaring av å være passasjer i et lite fly med Leo Leonhardy som pilot. De fløy bl.a. over Verdun og Vollbehr laget skisser av slagmarkene som han malt etterpå (se t.h.). Denne var det første av flere malerier som Vollbehr laget etter skisser tatt mens han satt i et fly, og disse ga han god erfaring som han brukt under andre verdenskrig da han fløy flere steder i Nordfronten over Norge, Finland og Russland. Han malte eller tegnet mens han var opp i zeppelin og etter krigens slutt ble det arrangert mange utstillinger med hans krigsbilder.

I mellomkrigstiden

Etter krigen var slutt gikk Tyskland inn i vanskelig økonomiske tider, og det gikk ut over både arbeidsplasser og livet generelt. Vi som samler og skriver om postkort kjenner godt til hvordan mange av de gode tyske trykkerier og

forlag enten gikk inn, eller måtte omlegge produksjonen totalt. Vollbehr fikk problemer og måtte se seg om etter nye måter å tjene penger som maler. Vi ser at han begynte å male industribedrifter. Han fikk kommisjoner fra flere store industrielle konserner: stålfabriker, zeppelin-fabrikanter m.m. Det er ikke så ofte vi finner postkortmotiver fra disse årene, men det er en god del postkort som ble trykt som et resultat av en annen oppdragsgiver. I 1927 fikk han støtte fra den nederlandske regjering til å reise til hva som kalles Nederlandsk India (Dutch East Indies på engelsk). Disse land var Java, Borneo, Ceylon (Sri Lanka), Ny-Guinea m.m. Flere av disse land ble slått sammen til Indonesia i 1949. Hans fargerike og vakre malerier fra disse turene ble utstilt i museer og gallerier verden over, men spesielt i Nederland og Tyskland. Han reiste videre gjennom India, Japan, Filippinene og til Hawaii og deretter til vestkysten av Amerika. Få malere bygget opp en såpass omfattende portefølje som Vollbehr i mellomkrigstiden.

Over: Bild 13. Blick auf den nördlichsten Eismeerfjord und Hafen Kirkenes. Die mit schroffen Felswänden umgebenen Fjorde bieten einen guten Hafen, der auch im Winter infolge des nahen Golfstromes eisfrei bleibt.

Maler for den Tredje Riket

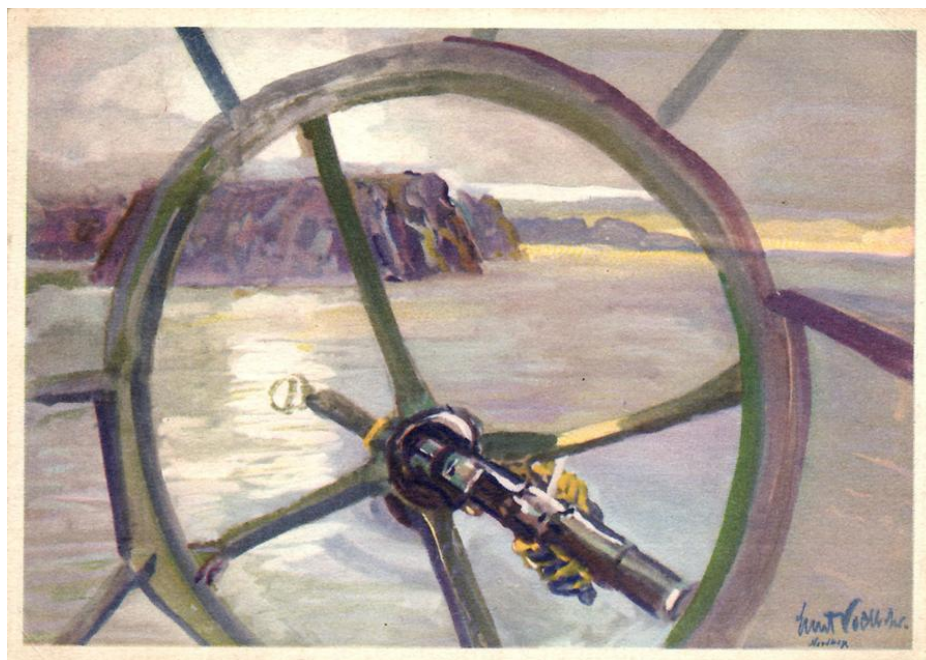
Vi kan tenke oss hvordan ledelsen i det nasjonale sosialistiske partiet i Tyskland elsket maleriene til Vollbehr. Deres syn på «entartete» ("degenerert") kunst og musikk er kjent, og lignet det som Stalin satte ut i livet på bekostning av mange kunstnere. Du kunne «se og forstå» hva Vollbehr malte, og han fikk nye oppdrag fra partiet til Hitler. Det er en diskusjon rundt Vollbehrs medlemskap i NSDAP og hvordan hans medlemsnummer og innskrivningsdatoen fikk tilbakevirkende kraft for å unngå en del regler om medlemskap, men det får ligge her. Vi vet at Hitler selv godkjente hans medlemskap. Det som er viktig er at Vollbehr nå fikk mange maleroppgaver for partiet. Det var et ønske om å vise fram bl.a. deres store Autobahn-prosjekter og partikongresser. Bøker ble utgitt om veibygging på oppdrag av selveste sjef for alt Fritz Todt. Bøkene er rikt illustrert av Vollbehr og postkort ble trykt med samme motiver. Papirkvaliteten var

ikke god, men maleriene gjør at bøkene ble uhyre populære. Her i Norge kjenner vi navnet Todt fra Organisasjonen Todt som bl.a. sto for bygging av tyske forsvarsanlegg og ubåtbunkere. Todt selv ble en av de fremste figurer i Nazi-Tyskland inntil han kom på kant med Hitler og døde i en mystisk flyulykke i 1942.

Blant de store malerprosjekter som fulgt var de olympiske leker i Berlin i 1936 og motorsport konkurranser på Nürburgring i 1938. Vollbehr fikk støtte til nye reiser i Afrika og Australia. Fritz

Todt personlig inviterte Vollbehr på en skipsreise til Norge på den ny og spektakulære skip «Robert Ley». Reisen var en "Kraft durch Freude"-reise til Vestlandet med Bergen i mai 1939. Det var vel 1.500 medpassasjerer om bord, og så vidt vi vet var dette den andre reisen Vollbehr tok til Norge. Det er ingen kjente landskapsmalerier fra turen.

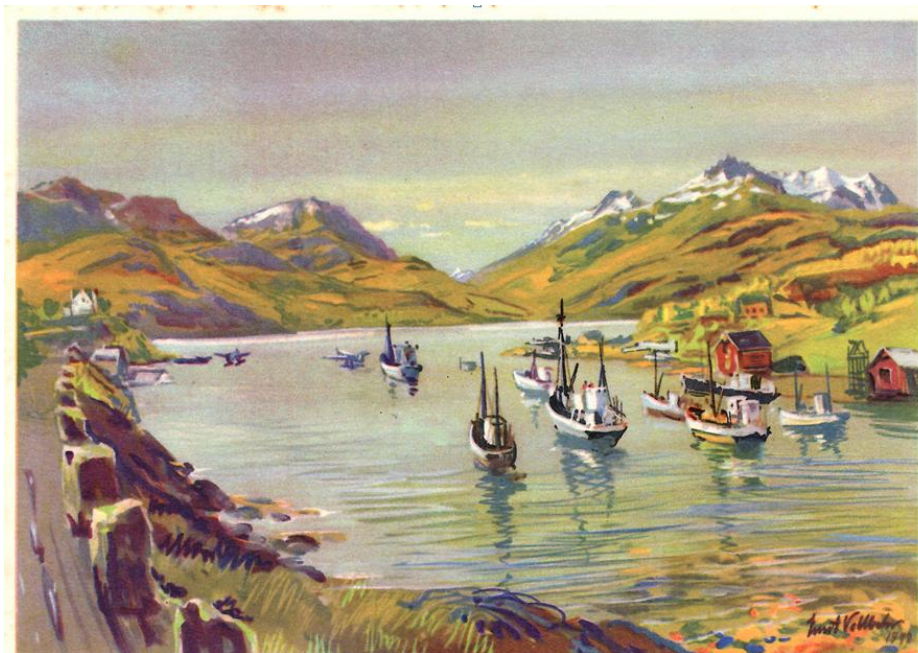
T.v. Bild 23. Flugbild. Das steil ins Eismeer abstürzende Nordkap. Eine Minutenskizze aus der Glasglocke einer He111

Krigsmaler

Allerede fra krigsutbruddet er Vollbehr i gang som «krigsmaler». Han er i et fly og maler angrepet på Warszawa og fra da går det slag i slag over store deler av Europa. Han maler fra Vestfronten, Østfronten, Sørfronten og det som er mest interessant for oss, fra Nordfronten. Han malte i alle fall 192 krigsmalerier og en god del av disse er utgitt som postkort.

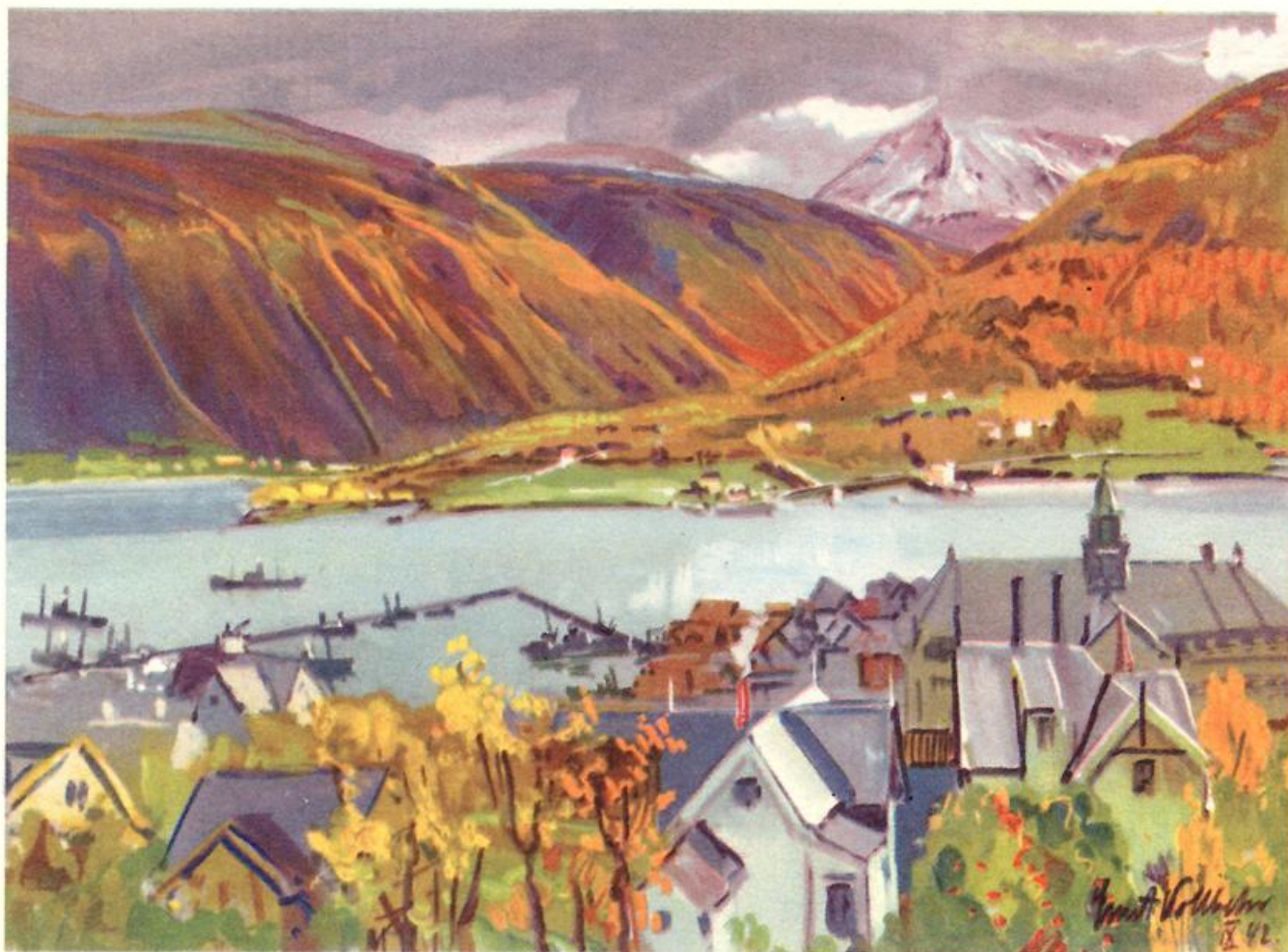
T.h. Bild 26. Der Ausladenhafen Sörreisa mit Fischkuttern und roten Speichern. Eine Anzahl Fischkutter liegt vor Anker, links ein Seefliegersstützpunkt. im Hintergrund eine großartige Gebirgskette.

Etter Fritz Todts plutselige død i 1942 måtte Vollbehr finne en ny samarbeidspartner for utstillinger og trykksaker. Han valgte eller ble selv valgt av et av Tysklands fremste trykkerier og forlag, E. A. Schwerdfeger i Berlin. Vi samlere kjenner logo «EAS» på mange forskjellige type kort fra perioden etter WW1 selv om firmaet ble etablert på 1890-tallet. Vollbehr forhandlet med direktør Hugo Kretzschmar og det ble bestemt at en del av maleriene skulle utgis i større format i mapper mens 144

malerier skulle trykkes som postkort. Dette var færre en var opprinnelige planlagt og til slutt ble færre utgitt.

Under: Bild 29. Blick auf Tromsö und den Sund mit dem 1200 m. hohen Tromsdalstind. Der größte Umschlageplatz des Nordens mit vielen alten Holzhäusern und zahllosen Fischkuttern im Hafen.

Vollbehr/Schwerdtfeger utgir 48 kort fra Nordfronten

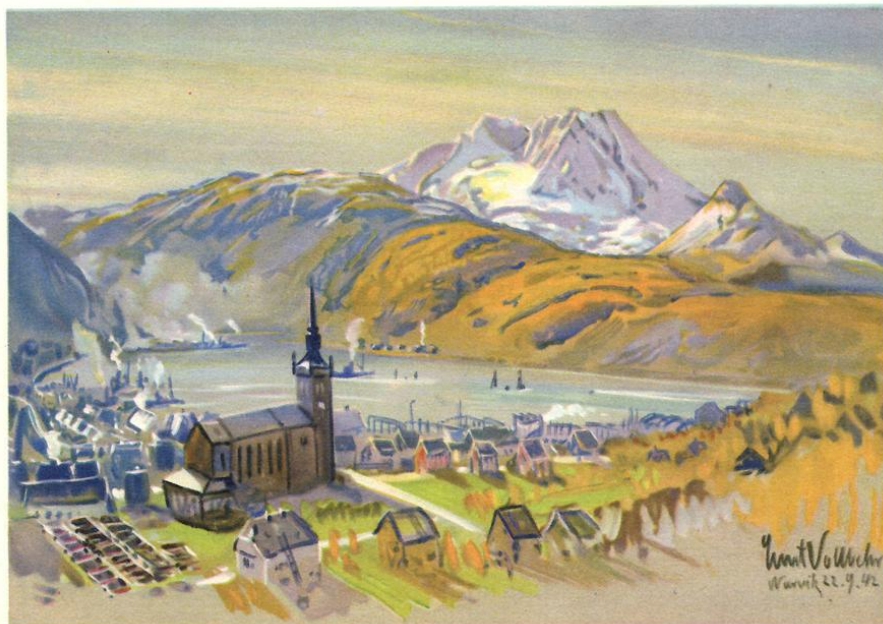
Reisen nordover begynte 21. august 1942. Han reiste fra Berlin via København og til Oslo. Første kort i serien er Fornebu flyplass (forfatteren mangler dette dersom noen har en kopi å selge!). De andre kort fra begynnelsen på reisen er fra Ekeberg, innseilingen til Oslo og et kort som viser gravstøtten for de som døde da «*Blücher*» ble senket. Allerede 24. august reiser han nordover med fly til frontlinjen mellom Norge og Finland. Det tok 12 timer med fly før han kom til Generaloberst Hans-Jürgen Stumpffs hovedkvarter (postkort nummer 5). De to kjente hverandre fra Vestfronten. Vollbehr sitter i et fly av type «*Fieseler Storch*» de neste dager mens han flyr over landskapet mellom Norge, Sverige og Finland. De neste kortene viser flere steder i dette grenselandet.

Han flyr til Kirkenes 8. september 1942 (kort nummer 13 – jeg mangler kort nummer 12). Like etter bytter han fly til en Heinkel He111 for å reise mot Nordkapp. Her sitter han fremst i flyet i det glassbygget utsikts- og maskingeværpunkt – samme fly og posisjonen han brukt da han malte Warszawa i brann noen år tidligere. Kort nummer 23 skriver han er en skisse mot Nordkapp – ettminutts-skisse. Kort nummer 24 viser en flyplass med Heinkel-flyet. Han står under vingen mens han maler. Listen over postkort viser at han var ved Bardufoss og Tromsø – selvsagt, og deretter Narvik og Lofoten. De er flotte kort malt under tragisk omstendigheter for nordmenn. Tekstene er ofte om heltemodige kamper fra tyskernes side.

Vollbehr reiser sørover via Bodø til Trondheim, Åndalsnes (kort nummer 47) som han sier på baksiden var stedet der de engelske hadde en «seierrik» tilbaketrekking. Siste korte er fra København, og 19. oktober var Vollbehr tilbake i Berlin. Allerede 17. november leverer Vollbehr 48 originalmalerier til forlaget Schwerdtfeger for trykking som postkort.

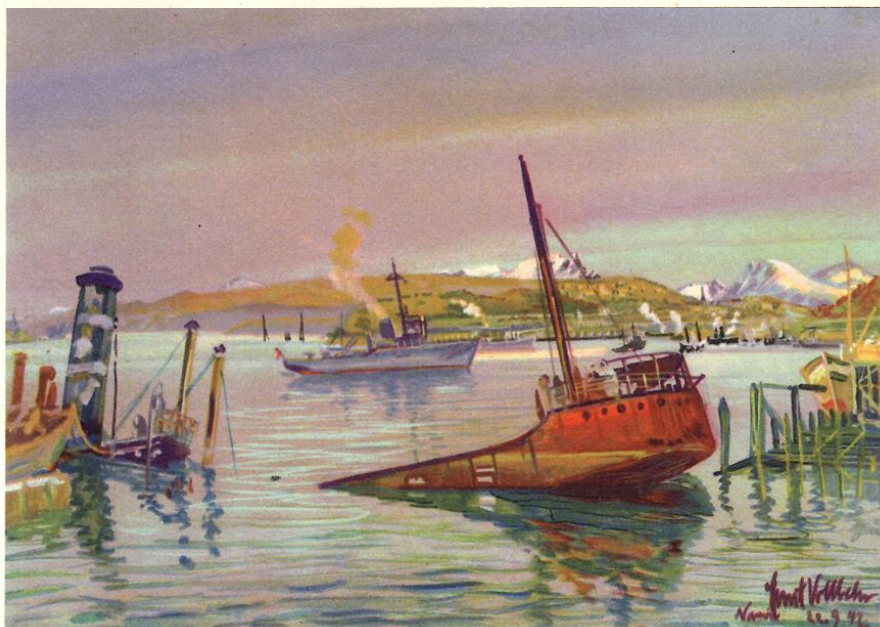
Det er ikke så mye bevart fra reisedagbøker osv. fra turen i nord. *Det Militärhistorische Museum* i Dresden har 23 av maleriene så vidt jeg vet, og noen er i privat hender. Mange av hans andre verk er i *Institut für Länderkunde* i Leipzig.

Ernst Vollbehr var flink til å skrive og få publisert sine minner. På omslaget til et 80-siders hefte om hans liv som tropen og krigsmaler er Vollbehr avbildet. Den yngste sønn til Vollbehr, Roland, ble drept på Østfronten i 1943 og huset og atelier til Ernst Vollbehr i Berlin ble ødelagt under den alliert bombingene av Berlin. Vollbehr hadde flyttet til Schönberg før men tapet av sønnen

førte til at han trakk seg tilbake fra offentligheten. Noen utstillinger ble satt opp etter hvert og flere bøker utgitt. Vollbehr malte fortsatt en del malerier fra der han bosatte seg, men det var aldri den mengden av arbeid som han hadde utført i årene før. Han døde i 1960 og i dødsannonansen stod det at «Professor Ernst Vollbehr» var død. Professor? Det er en lang diskusjon om hvor han fikk denne tittel, men det er en annen historie.

T.v. øverst. Bild 32. Blick über die in Rauch gehüllte Narvikbucht. Im Hinterland Ankenesfjell mit dem Wahrzeichen Narviks, «die Schlafende Königin».

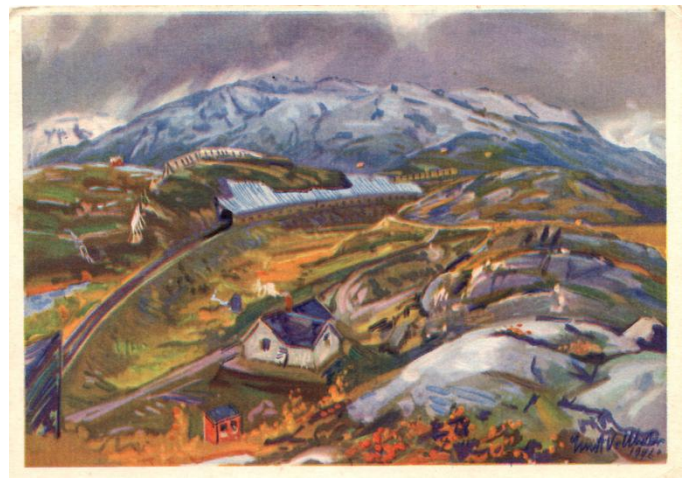
T.v. nederst. Bild 33. Hafenbecken von Narvik mit einigen der 30 versenkten Dampfern. Die Engländer hatten wahllos in den dicht mit Schiffen angefüllten Narvik-Hafen ihre Torpedos gesandt.

For oss som samler postkort er de 48 krigsbilde-kort fra Nordfronten noe av de beste kunstkort fra denne perioden som finnes. Vollbehr var partimedlem, venn av Hitler og Todt, men han var en fremragende maler.

Følgende liste er ikke komplett og hvis noen har tittelen på kortene jeg mangler er jeg takknemlig for å få de tilsendt i en epost. Jeg er også alltid glad dersom noen kan hjelpe med kort jeg mangler.

Ernst Vollbehr Kriegsbild Nordfront. 48 postkort

1. (Fornebu) Flyplass (mangler)
2. Blick über den inselreichen, in Sonne getauchten Oslo-Fjord
3. Ehrenmal für die mit der «Blücher» untergegangenen deutschen Soldaten.
4. Der stimmungsvolle deutsche Ehrenfriedhof auf dem Ekkeberg bei Oslo.(mangler)
5. Gefechtsstand des Oberbefehlshabers einer Luftflotte in Nordfinnland. Der
 - Gefechtsstand des Generaloberst Stumpff, ein echtes norwegisches Holzhaus
 - Liegt ca. 2000 km. Von Oslo entfernt.
6. Blick auf die unseren Gebirgsjägern erbaute Grenzbrücke Norwegen-Finnland.
 - Im Vordergrund zerstörte Lappen-Häuser des Winterfeldzuges 1940.
7. Flugmeldeposten der Lottas auf einer Skisprungschanze am Kemijeki. Auf der
 - Olympia-Schanze wird der Flugverkehr Tag und Nacht von jungen Lottas
 - Bewacht. Baumstämme werden auf dem Fluss zur Ostsee geflößt, vorne eine
 - Finnin bei der Wäsche.
8. Blick von den deutschen Stellungen auf die 627. hohen Berge von Sala. Schauplatz
 - Des Frontalangriffs der Waffen-SS und Finnen auf die Berghöhen (Juli 1941). Im
 - Vordergrund einen russische Bunkerstellung.
9. Die durch die Sommer-Kämpfe 1941 berühmte See-Enge von Kairalla (Kandalatscha-Front). Schauplatz des deutsch-finnischen Angriffs auf die Eisenbahn und Straßen brücke (Anfang 1942).
10. Hartumkämpfte Urwald-Stellungen der Waffen-SS am Mottijärvi, ostwärts Kiestinki. Ein hartkämpftes Waldgebiet. Im Vordergrund eroberte russische Bunker, jenseits des Sees die Stellungen der Russen.

Over t.v. Bild 38 Hauptquartier des Generalmajor Dietl, Erzbahn und Schneetunnel am Börnkop. Hintergrund der an der schwedischen Grenze liegende «Rundfjell», Rechts der «Spionkopf». Im kleinen Holzhäuschen Dietls Gefechtsstand vom 24.4.-24.6.40. Over t.h. Bild 43. Blick von der Steilküste auf die Vorberge, Stadt und Hafen Drontheim

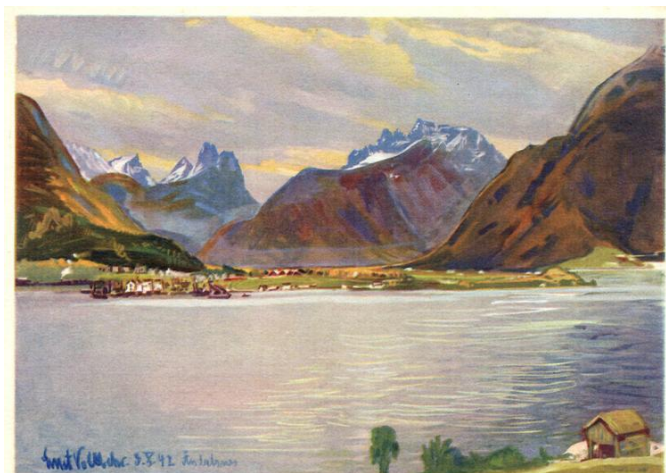
11. Blick aus einer Schiess-Scharte auf die russischen Stellungen des Woijavara. Diese Stellung wurde im Januar 1942 durch ein deutsches Infanterie-Bataillon gestürmt.
12. ?
13. Blick auf den nördlichsten Eismeerfjord und Hafen Kirkenes. Die mit schroffen Felswänden umgebenen Fjorde bieten einen guten Hafen, der auch im Winter infolge des nahen Golfstromes eisfrei bleibt.
14. Schauplatz der dramatischen Kämpfe an der Liza-Front (Mai 1942). Links im Bild die an die Front führende. Sogenannte Russenstrasse, der einzige Nachschubweg. Im Hintergrund gut getarnte Batteriestellungen.

15. Mit Torf-Soden und Felssteinen getarntes Finnenzelt an der Liza-Front. Unterkunft für 8-10 Mann in leicht transportierbaren Zelten aus Pappe oder furniertem Holz.
16. Morgensonne am Eismeer-Hafen Limahamari unweit der Fischerhalbinsel. Der einzige finnische eisfreie Hafen am Weltmeer. Endpunkt der 525 km. langen Eismeer Straße.
17. Ausgang des Petsamofjords und Blick auf den Westteil der Fischerhalbinsel. Eine völlig baumlose Landschaft, von der aus sich das Eismeer bis zu den Grenzen des ewigen Eises dehnt.
18. Der Südabsturz eines Fliegerhorstes mit dem Gefechtsstand eines Fliegerstabes. Nordecke des 30 km. langen Langfjordes mit steinigem Vordergrund, ein aufgebocktes Fischerboot und Pioniersturmboot.
19. Grellrote und gelbfarbige Herbststimmung in der Tundra. Moore. Kiefern und Erlen mit bunten Sträuchern, im Hintergrund von Urgletschern abgeschliffene Berge, Schlupfwinkel bolschewistischer Banden.
20. Das auf einer Sandebene grossausgebaute nördlichste Flugfeld mit He 111. Hinter den startbereiten Maschinen die neuerbaute Werft, ein technisches Krankenhaus, im Hintergrund ein Gebirgszug aus Sandsteinen mit schroffen Hängen.
21. Panorama –Bild des Eismeerhafens «Heimnebukt». Ein Wichtiger Ausladeplatz auf dem Tag und Nacht die Frachter gelöscht werden
22. Der einsamste und nördlichste Seefliegerhost am Eismeer. (mangler)
23. Flugbild. Das steil ins Eismeer abstürzende Nordkap. Eine Minutenskizze aus der Glasglocke einer He111.
24. Blick unter dem Flügel einer He111 auf einen Flugplatz mit dem Istind. Der Flügel musste den Kriegsmaler gegen Regen und ein danebenstehendes Auto gegen den Sturm schützen. (13.9.42)
25. Die gewaltigen Wassermassen des Bardufoss unweit eines Elektrizitätswerkes. Der Wasserfall stürzt in 2 Etagen brausend zu Tal, in den Stromschnellen sind gewaltige Mengen Fische.
26. Der Ausladenhafen Sörreisa mit Fischkuttern und roten Speichern. Eine Anzahl Fischkutter liegt vor Anker, links ein Seefliegersstützpunkt. im Hintergrund eine großartige Gebirgskette.
27. Der unter Birken stehende Gefechtsstand des Gen. Obersten Stumpff. (mangler)
28. Ein zur Überprüfung an Land geschobenes Fernstauftklätungs Flugbost. (mangler)
29. Blick auf Tromsö und den Sund mit dem 1200 m. hohen Tromsdalstind. Der größte Umschlageplatz des Nordens mit vielen alten Holzhäusern und zahllosen Fischkuttern im Hafen.
30. Flugbild auf den südlichsten Ausläufer der Lofoten.
31. Kampf des Herbstes gegen den siegreichen Einzug haltenden Winter.
32. Blick über die in Rauch gehüllte Narvikbucht. Im Hinterland Ankenesfjell mit dem Wahrzeichen Narviks, «die Schlafende Königin».
33. Hafenbecken von Narvik mit einigen der 30 versenkten Dampfern. Die Engländer hatten wahllos in den dicht mit Schiffen angefüllten Narvik-Hafen ihre Torpedos gesandt.
34. Der Rombaksstötta in Nebel. Am Abhang die Erzbahn und die berühmten Tunnels. Hier haben sich unsere Gebirgsjäger heldenhaft gegen eine gewaltige Übermacht von Norwegern. Franzosen und Engländern verteidigt.
35. Hartvik-See und das Kampfgebiet Store-Ballak, Kuberget und Lilleballak. Vom 13.-21.5.40 fanden hier in Eis und Schnee die Rückzugsgefechte statt. Auf dem See landeten unsere Ju's, die die so nötige Munition und Verpflegung brachten, um Dietl zum Sieg zu verhelfen.
36. Blick vom Fjellden-Pass auf die Rombakstötta und «Schlafende Königen». In der Ferne Narvik, unter uns Bjervik, wo die Franzosen 5 mal abgeschlagen wurden.
37. Blick vom niedergebrannten Touristenhotel auf Gratangerfjord. Die nördlichste Flankenstellung unserer Gebirgsjäger bis zum 1.5.40. Das an der Reichsstraße 50 gelegen Hotel verbrannte.

38. Hauptquartier des Generalmajor Dietl, Erzbahn und Schneetunnel am Börnkop. Hintergrund der an der schwedischen Grenze liegende «Rundfjell», Rechts der «Spionkopf». Im kleinen Holzhäuschen Dietls Gefechtsstand vom 24.4.-24.6.40.
39. Die Wracks der von uns Deutschen versenkten Zerstörer am Ende des Rombakenbotten. Aus Munitionsmangel und um nicht in Feindeshand zu kommen, liefen unsere Zerstörer ohne Besatzung mit Fernsteuerung auf die Felsen und zerschellten.
40. ?
41. Die bei Bodö gelegene Felseninsel «Landegode». Dahinter die Lofoten. Rechts die Steilküste von Skiviken.
42. Blick nach Sonnenuntergang vom Skiviken pass auf die Inselreiche Bucht «Bodö».
43. Blick von der Steilküste auf die Vorberge, Stadt und Hafen Drontheim.
44. Sonnenaufgang über dem Drontheim Fjord vom Quartier des Malers gesehen.
45. Die norwegische, von den Deutschen erstürmte Felsenfestung «Hegra» bei Vaernes.
46. Die verbrannte Fjordstadt «Namsos», berühmt durch den englischen «siegreichen» Rückzug.
47. Der verbrannte Ort «Andalsnes», ebenfalls berühmt durch einen englischen «siegreichen» Rückzug.
48. Der Fliegerhorst «Kopenhagen» mit dänischen und deutschen Verkehrsmaschinen (mangler)

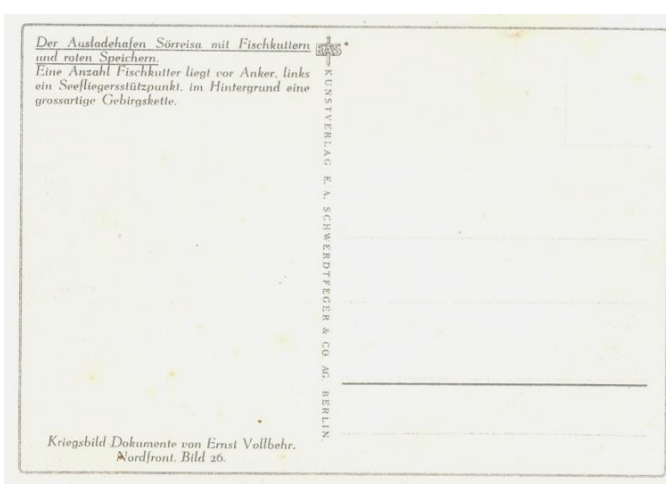

Over t.v. Bild 44. Sonnenaufgang über dem Drontheim Fjord vom Quartier des Malers gesehen.

Over t.h. Bild 47. Der verbrannte Ort «Andalsnes», ebenfalls berühmt durch einen englischen «siegreichen» Rückzug.

T.h. Bakside av Bild 26. Der Ausladehafen Sørreisa mit Fischkuttern und roten Speichern. Eine Anzahl Fischkutten liegt vor Anker, links ein Seefliegersstützpunkt. im Hintergrund eine großartige Gebirgskette

Ta kontakt på epost: harris48@gmail.com om du har kort jeg mangler, tittel jeg mangler – eller har øvrige kommentarer

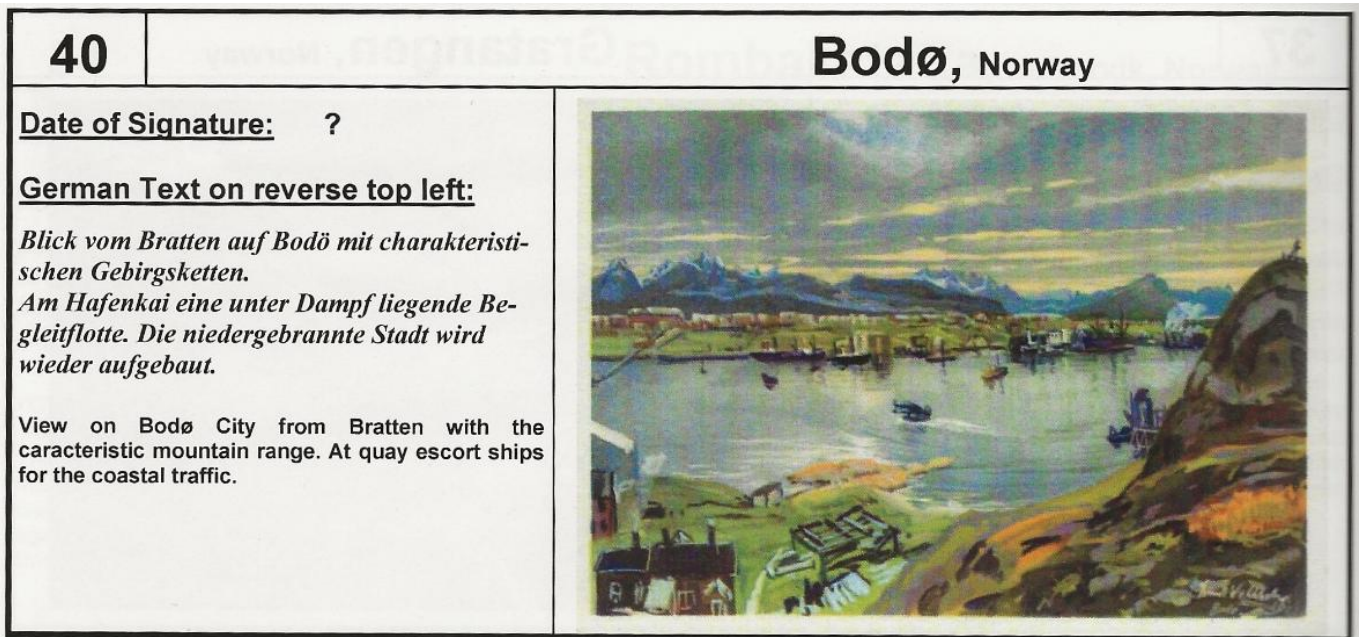
Ernst Vollbehr – kommentar

Bladene våre blir lest, og vi får tilbakemeldinger og utfyllende kommentarer på ting vi skriver om. Medlem John Torstad ga oss denne tilbakemeldingen:

Hei Christopher John, Jeg har lest din artikkel i SOP nr 82/2020 om E. Vollbehr og hans kortproduksjon.

Jeg sitter i styret for Krigs- og Feltpostforeningen og vi utgir et medlemsblad «Tidsskrift for Krigs- og Feltpost». I 2008 ble samtlige postkort (48 ulike) av Vollbehr-serien som ble utgitt under krigen dokumentert i vårt medlemsblad.

Jeg ser at du savner bilde og beskrivelse av nr. 12 og nr. 40 (se under). Vedlagt finner du skanning av de to sidene hvor disse to kortene var illustrert. Dette er jo fantastiske flotte kort og vi har solgt en del av disse gjennom våre auksjoner i løpet av de siste 10-15 årene.

Over: Utdrag fra "Tidsskrift for Krigs- og Feltpost" 2/2008, der alle kortene ble avbildet.

Etter forrige artikkel ble skrevet, har nå Christopher ervervet kort nr 12, som vises under. Vi har også tatt med beskrivelsen av kortet med baksidetekst fra Krigs- og Feltpost 2/2008.

